

Sunce i mjesec

Nisu znali da pamtim, jer nisam razumio. Ali, osjećam i sad toplinu dlanova, koja razbija strah i razliježe mir. Bijah mala kap sreće, dugo iščekivana. Klupko ljubavi spominjano u molitvama, šaputanim na nebesko uho.

Prvi put otvaram oči i na stropu moje kuće zasja Sunce. Hrlio sam nejakim ručicama dobro poznatoj toplini, zaštitničkoj. Uskoro se pojavio Mjesec i mojim nogama udahnuo snagu. Tad moje korake počinju vjerno pratiti četiri otiska.

Gledao sam kako Mjesec grli Sunce i poželio da grlim. Smijali su se pa sam naučio da se smijem. Moje suze čuvali su u kutiji zvanj "srce" i svaka ih je boljela. Brojali su moje udisaje, strepili nad nevoljama, stremili uspjehu. Praštali su uvredljivi zaborav.

Kad venama poteče radoznalost, tijelo mi obuze želja za svijetom. Prešao sam preko praga svega poznatog. Na rubu horizonta našao sam novo nebo, okićeno zvijezdama. Otvorio sam kofer snova i postao kolekcionar najsjajnijih. Jedna je mamila snagom znanja, druga melodijom užitaka, treća potjerom za moći... Vrijeme se nadvilo kao gusta magla, oslijepilo me pohlepom.

Po drugi put otvaram oči, ali Mjeseca i Sunca nije bilo. Probudio sam se s pokojom borom od puta na, jedva prepoznatljivom, licu. Gubio sam sjećanje i viziju sebe. Nebo poče spuštati zvijezde na Zemlju, sve ih je slalo meni. Bježao sam pod teretom padalica, a druge su me bockale kracima u koferu snova. Dozivale su me zemaljske zvijezde, gutale me, zarobile u hladnom zagrljaju. Tražio sam zaklon od svijeta i lutajući pogled prikovah za par stopala, vjernih pratilaca.

I, koliko je bljesak munje brz, svom žestinom jurnuh kroz oblak iluzija do stare stanice. Vrata su bila otvorena. Ušunjabo sam se na prstima. S one strane vrata zatekao sam kišu bisera. Izvor su im bile Sunce i Mjesec. Prosuo sam kolekciju tereta da ustupim mjesto biserima, poniklim iz duše. Pokazao sam im drevnu tehniku sreće, a oni meni strpljenja i sigurnosti. Živjet će vječno u najsvetijim uspomenama, daleko od zvijezda što skrnave ljubav. Pošao sam mnogim putevima, a za svaki pređen pedalj napajao sam se svježinom sjećanja i uvijek se vraćao da stvorim nova.

Kad progledah treći put, posmatrao sam svijet njihovim očima. Sad sam razumio. Ključ tajne vinu me visoko, na prijestol koji mi ustupiše.

Na koncu, naučih da gorim plamom Polarisa budućim putnicima.

Sara Zaimović, učenica IV razreda Mještovite srednje škole u Travniku

Treća nagrada